

– перехід до економіки з низьким рівнем вуглецю у сільському господарстві та лісництві;

– вивільнення потенціалу зайнятості та розвитку сільських територій.

Отже, сьогодні головним завданням для аграрного сектору України є підвищення конкурентноздатності сільського господарства. Якщо ж Україна має бажання приєднатися до ЄС, їй потрібно адаптувати свою політику, у тому числі й аграрну, до стандартів ЄС. Аграрна політика ЄС весь час змінюється. Україні потрібно вміти передбачати ці зміни та вже тепер починати курс наближення своєї аграрної політики до принципів нової САП.

Список літератури:

1. Нові пріоритети Спільної аграрної політики ЄС на 2014-2020 роки: стратегічні орієнтири для розвитку агросфери України / О. Л. Попова // Економіка АПК. – 2013. – № 12. – С. 89-96.

2. Урба С. Основні пріоритети спільної аграрної політики Європейського Союзу на 2014-2020 роки // Формування ринкової економіки в Україні : збірник наукових праць / Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка. – Львів, 2014. – Вип. 33, ч. 2. – С. 124-129.

УДК 336.7

В. С. Паришкура
студент 5 курсу Інституту банківських технологій та бізнесу
ДВНЗ «Університет банківської справи» м. Київ

Н.к.: О. Д. Вовчак
д. е. н, професор Інституту банківських технологій та бізнесу
ДВНЗ «Університет банківської справи» м. Київ

РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ

Реформування економіки України супроводжується структурною реорганізацією галузей, розвитком фондових бірж та позабіржових систем, що обслуговують рух грошей і капіталів, концентрацією інвестиційних ресурсів у

вітчизняних власників, що, в свою чергу, потребує якісних банківських послуг на ринку фінансових послуг України. Саме банки як фінансові посередники на ринку грошей і капіталів здатні забезпечити своєчасне і необхідне зустрічне покриття потреби в інвестиціях тимчасово вільними коштами інституційних секторів економіки [1].

Загальні питання функціонування інвестиційного ринку, а також інвестиційних операцій банків займають досить вагоме місце в наукових дослідженнях як за кордоном, так і в Україні. У цьому напрямі активно працюють такі фахівці як Б.Адамик, О. Білоус, Л. Бондаренко, І. Брітченко, І. Бушуєва, О. Вовчак, С. Глущенко, М. Денисенко, Н. Дорошенко, В. Жуков, Я.Карпа, О. Кириченко, Л. Ключко, Р. Коцовська, Б. Луців, А. Мещеряков, Г. Пурій, С. Реверчук, В. Ричаківська, О. Сич, О. Стойко, Р. Шевченко та інші.

Сьогодні вкладення банків в економіку України здійснюється у двох основних формах: пряме фінансування інвестиційних проектів (реальні інвестиції); вкладення в цінні папери (фінансові активи). До інвестиційних вкладень включені і банківські інвестиційні кредити. Вкладення в цінні папери і надання кредитів формують інвестиційно-кредитний портфель банку [2].

Ринок цінних паперів за підсумками періоду з 01.01-01.06.2017 року продовжує залишатися банкоцентричним, що проявляється у найбільшій частці банків як у сукупних активах інституційних інвесторів – 94,5 %, так і у сукупній вартості здійснених інвестицій у цінні папери – понад 80 %.

За 2015 – середину 2017 рр. активи банківської системи України стрімко зростали і станом на 01.06.2017 року наблизились до 1709,835 млрд. грн. Протягом аналізованого періоду їх обсяг збільшився на 30 %, що свідчить про суттєве зростання фінансового потенціалу банківського сектора [6].

Аналіз структури інвестиційного портфеля вітчизняних банків засвідчив, що упродовж аналізованого періоду найбільшу питому вагу в портфелі цінних паперів займають цінні папери на продаж, які станом на 01.06.2017 року становили 68,03 %. Проведення торгівельних операцій порівняно з інвестиційними значно переважає (89,3 % торгівельних операцій проти 60,7 %

інвестиційних станом на 01.06.2015 р. до 80,1% і 69,9% відповідно у тому ж періоді 2017 року) [6]. Загалом, значних змін у структурі портфеля цінних паперів не відбулося, торговельні операції продовжують відігравати провідну роль, однак зросла питома вага цінних паперів, що утримуються до погашення.

Отож, хоч обсяги інвестицій і зростали упродовж досліджуваного періоду, проте їх частка в активах банків була незначною – 12-19 %, що зумовлено особливостями інвестиційної діяльності банків України. Впродовж 2015-01.06.2017 років обсяги вкладень у цінні папери сектору загального державного управління постійно домінували і досягли 82 % у структурі цінних паперів банків, у зв'язку із небажанням банків ризикувати [6].

До основних причин низької ефективності банківської системи та її інвестиційної складової можна віднести: недостатність ресурсів для проведення інвестиційних операцій; високі вимоги банків до забезпеченості інвестиційних кредитів; недовіра до банків з боку клієнтів; недосконалість законодавства; низька ліквідність вторинного ринку цінних паперів; недостатня кількість платоспроможних позичальників [5].

Для подолання вище перерахованих проблем необхідно: підтримувати розвиток ринку банківських послуг, в т.ч. інвестиційних послуг; сприяти розвитку послуги інвестиційного менеджменту (довірчого управління активами професійних учасників фінансового ринку і активами приватних осіб), який є могутнім інструментом залучення ресурсів; активізувати і стимулювати державну підтримку створення інвестиційних банків та інвестиційно-банківських інститутів в Україні [5].

Аналізуючи інвестиційну діяльність комерційних банків на фінансовому ринку в умовах кризи можна зробити висновок, що серед заходів антикризового управління банківського менеджменту вагоме місце має зайняти стратегія на максимізацію прибутку та прогнозування ризиків, оскільки оборонна стратегія себе не виправдала.

Список літератури:

1. Андрейків Т.Я. Стратегії формування й управління портфелем цінних паперів банку в умовах фінансової нестабільності // Вісник університету банківської справи НБУ. - №3(6) грудень . – 2009. - С. 81-84.
2. Василенко Д.В. Деякі аспекти управління інвестиційним портфелем комерційного банку / Р.І. Жовновач, Д.В. Василенко // Вісник Хмельницького національного університету: Економічні науки, т.2. – 2008. – С. 45–48.
3. Закон України “Про банки і банківську діяльність” № 2121-III від 07.12.2000р., остання редакція від 18.12.2011 р. – [Електронний ресурс]. – Доступно с. <http://www.zakon.gada.gov.ua>.
4. Андросова О. Ф. Інвестиційні операції банків України з цінними паперами / О. Ф. Андросова, Т. А. Афанасьєва // економічний простір. – 2008. – №19. – С. 170-180.
5. Васюренко Л. С. Взаємозалежність розвитку банківського сектору та інвестиційної діяльності в Україні / Л. С. Васюренко // Банківська справа. – 2007.–№1. – С. 25–28.
6. Національний банк України. – Режим доступу: www.bank.gov.ua.

УДК 330.322:327

Т. Г. Пашаев
аспирант кафедры международных финансов
Киевский национальный университет
имени Тараса Шевченко

ИНВЕСТИЦИИ В РАМКАХ ПОЛИТИКИ СПЛОЧЕНИЯ ЕС: ОСНОВНЫЕ РЕЗУЛЬТАТЫ

Влияние политики сплочения на развитие регионов ЕС, ее успешность в достижении поставленных целей широко дискутируются в среде политиков и практиков, а также подвергаются научному анализу.

Как показывает проведенный нами анализ целей, содержания, реализации политики сплочения ЕС на период программирования на 2007-2013 годы, она